

Решение на Съда (втори състав) от 13 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky — Словакия) — INGSTEEL spol. sro, Metrostav as/Úrad pre verejné obstarávanie

(Дело C-76/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2004/18/ЕО — Член 47, параграфи 1, 4 и 5 — Икономическо и финансово състояние на оферента — Директиви 89/665/ЕИО и 2007/66/ЕО — Съдебно обжалване на решение за отстраняване на оферент от процедура за възлагане на обществени поръчки — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективни правни средства за защита)

(2017/C 293/06)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Страни в главното производство

Жалбоподатели: INGSTEEL spol. sro, Metrostav as

Ответник: Úrad pre verejné obstarávanie

в присъствието на: Slovenský futbalový zväz

Диспозитив

- 1) Член 47, параграф 1, буква а) и параграф 4 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги следва да се тълкува в смисъл, че допуска възлагащият орган да отстрани оферент от обществена поръчка, с мотива че последният не изпълнява условието относно икономическото и финансовото състояние, определено в обявлението за обществената поръчка и свързано с представянето на декларация от банкова институция, според която последната се задължава да отпусне кредит в определения в обявлението за обществена поръчка размер и да гарантира на оферента, че през целия срок на изпълнение на поръчката той ще разполага с тази сума.
- 2) Член 47, параграф 5 от Директива 2004/18 трябва да се тълкува в смисъл, че когато обявление за обществена поръчка изисква представянето на декларация от банкова институция, според която последната се задължава да отпусне кредит в определения в това обявление за обществена поръчка размер и да гарантира, че през целия срок на изпълнение на поръчката оферентът ще разполага с тази сума, обстоятелството, че банковите институции, към които се е обърнал оферентът, не считат, че са в състояние да му издадат декларация с така уточненото съдържание, може да представлява „обективна причина“ по смисъла на този член, който разрешава на оферента при нужда да докаже икономическото и финансовото си състояние с всеки друг документ, който възлагащият орган приеме за подходящ, стига за този оферент да е било обективно невъзможно да представи исканите от възлагащия орган документи, което запитващата юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ C 270, 25.7.2017 г.